

פרשת כי תצא

כי יקח איש אשה... והיה אם לא תמצא חן בעיניו... וכתב לה ספר כריתת (כד, א)

בגמרא (גטין כד ע"ב) מבואר, שאדם שיש לו שתי נשים, ורוצה לגרש את שתיהן, אינו יכול לגרשן בגט אחד, משום שנאמר: "וכתב לה ספר כריתת" - לה, לשמה.

והוא הדין שאי אפשר לקדש שתי נשים יחדיו בשטר אחד, משום שהקיש הכתוב "הויה ליציאה" [קדושין לגטין].

והנה אומרים אנו, כי הקב"ה "מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקדושין", והיינו - אומר המהרש"א - במעמד הר סיני, שההר היה בבחינת חפה, והתורה היתה שטר הקדושין.

אלא שנשאלת השאלה: הלא עם ישראל מורכב מאנשים רבים, וכיצד נתן היה לקדש את כולם בבת אחת על ידי שטר קדושין אחד?

התשובה היא, כי באמת לא היו שם אנשים רבים, אלא "ויחן שם ישראל" - כאיש אחד בלב אחד.

דבר זה - אומר "ילקוט הגרשני" - מרמז בפסוק: "ה' עז לעמו יתן", "עז" זו התורה, ואיך נתן אותה ה' לנו? התשובה היא: "ה' יברך את עמו בשלום" - כיון שכולם חיו בשלום ובאחדות, כאיש אחד בלב אחד.

מקור: הרב שלמה לוינשטיין